

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/1166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614202950
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4614202950.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci žalobkyne: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., E. XXX/XX, zastúpená Špireková & Partners, s.r.o., so sídlom Žiar nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej 6, IČO: 47 232 811, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/82/2014-94 zo dňa 16. októbra 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 07.04.2014, domáhala určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy č. V 1461-2/2011 uzavretej medzi stranami sporu dňa 04.07.2011, ďalej určenia, že na nehnuteľnostiach - rodinný dom so súp. číslom XXX, postavený na CKN parcely 151, pre kat. územie T., vrátane všetkých súčastí a príslušenstva, CKN parcely č. 151 o výmere 503 m² - zastavané plochy a nádvoria a CKN parcely č. 152 o výmere 471 m² - záhrady, zapísané na LV č. XXX pre kat. územie T., neviazne v prospech žalovanej záložné právo. Súčasne sa domáhala uloženia povinnosti zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 eur do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 04.07.2011 uzatvoril C. I. so žalovanou zmluvu o splátkovom úvere č. 264645208, pričom návratnosť pohľadávky žalovaného voči C. I. bola zabezpečená predmetnou zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam mandátnou zmluvou č. V 1461-2/2011 zo dňa 04.07.2011, ktorú uzatvorila žalobkyňa so žalovanou. Poukázala na to, že zriadenie záložného práva malo zabezpečovať aj pohľadávku žalovanej ako záložného veriteľa s príslušenstvom voči C. I. ako dlžníkovi, ktorá vznikla v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním úverovej zmluvy, ďalej pohľadávku žalovanej ako záložného veriteľa s príslušenstvom voči C. I. ako dlžníkovi na uhradenie nákladov podľa úverových zmlúv obsiahnutých v tejto listine a všetkých ostatných zmlúv. Záložné právo malo zároveň zabezpečovať pohľadávku žalovanej ako záložného veriteľa s príslušenstvom zo zmluvy o úvere aj po zmene obsahu záväzkov vyplývajúci zo zmluvy o úvere alebo pohľadávku žalovanej ako záložného veriteľa vzniknutú nehradením záväzkov dlžníka vyplývajúci zo zmluvy o úvere alebo z odstúpenia od nej novým záväzkov. Uviedla, že určenie zabezpečovanej pohľadávky spôsobom ako je tomu v záložnej zmluve v článku I. považovala za nedostatočné s tým, že spôsobuje neurčitost' a nezrozumiteľnosť záložnej zmluvy. Okrem toho namietala, že v čase podpisu úverovej zmluvy ako aj záložnej zmluvy neboli jej, ani pánovi I. poskytnuté kompletne informácie o uskutočňovaných úkonoch. Zriadenie záložného práva na uvedené nehnuteľnosti bolo súčasťou zmluvných dojednaní zmluvy o splátkovom úvere č. 0264645208, pričom sa nejednalo o individuálne dojednanú podmienku.

Žalobkyňa mala za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože táto dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, okrem iného tým spôsobom, že spotrebiteľ je zbavený ochrany podľa Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pretože veriteľ sa môže v prípade omeškania dlžníka s úhradou ktorejkoľvek splátky rozhodnúť pre výkon záložného práva.

2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom o žalobe žalobkyne rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 80 písm. c) OSP, § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 5, § 151a, § 151b ods. 1 - 4, § 151c ods. 1, § 151j ods. 1,2, § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka, článok 3 ods. 1 písm. e) Smernice Rady č. 93/13/EHS, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj zisteným skutkovým stavom, konštatujúc, že žaloba nebola dôvodne podaná. Za preukázané považoval, že dňa 04.07.2011 uzatvoril C. I. ako dlžník so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 264645208, na základe, ktorej poskytla žalovaná dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme úveru v sume 53.350 eur, pri výške úrokovej sadzby fixnej na tri roky 4,99 % ročne s tým, že dlžník sa zaviazal splácať úver od prvého čerpania do 31.07.2011 v splátkach vo výške 232,73 eura mesačne a od 20.08.2011 vo výške 291,84 eura mesačne, počet splátok 359 od 20.08.2011, končená splatnosť úveru 20.06.2041. Návratnosť pohľadávky žalovanej voči dlžníkovi bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnou zmluvou zavkladovanou na Okresnom úrade, katastrálny odbor Topoľčany pod č. V 1461-2/2011 zo dňa 04.07.2011 uzatvorenou medzi žalobkyňou, ktorou bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobkyne vedených na LV č. XXX pre kat. územie T. okres P.. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že dlžník svoj úverový záväzok zo zmluvy o úvere riadne a včas nesplácal a žalobkyňa dňa 07.10.2013 v súlade so zmluvou o úvere vyhlásila mimoriadnu splatnosť úverovej pohľadávky, pričom oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo zaslané osobitne dlžníkovi aj žalobkyňi. Žalovaná listami zo dňa 29.11.2013 odoslanými žalobkyňi a aj dlžníkovi v súlade s ustanovením § 151l ods. 1 OZ oznámila začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam na základe záložnej zmluvy a súčasne oznámila začatie výkonu záložného práva Okresnému úradu Topoľčany - Katastrálnemu odboru.

3. Súd prvej inštancie ako predbežnú skúmal otázku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení, ktorý podľa súdu je v tomto prípade daný z dôvodu, aby žalobkyňa mala vedomosť o tom, či je predmetná zmluva o zriadení záložného práva a mandátna zmluva platná, teda či existuje protiprávny stav. Preskúmajúc ustanovenia zmluvy o splátkovom úvere, zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 04.07.2011 súd prvej inštancie dospel k záveru, že pri uzatváraní zmlúv konal C. I. a žalobkyňa ako spotrebiteľa, preto súd posúdil uvedený vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou ako spotrebiteľský. V konaní žalobkyňa svoj nárok odôvodňovala tým, že jej neboli poskytnuté komplexné informácie o uskutočňovaných právnych úkonoch, nebola so záložnou zmluvou oboznámená a to ani so všeobecnými, dodatočnými podmienkami, že nemala čas si zmluvu prečítať. K tomuto tvrdeniu žalobkyne súd prvej inštancie uviedol, že na platnosť zmluvy nemá vplyv tvrdenie žalobkyne, že nemala dostatok času na oboznámenie sa s obsahom zmluvy, pretože od nej záviselo, či zmluvu podpíše. Ak žalobkyňa nebola presvedčená o svojej vôli, nemusela zmluvu podpísať, resp. mohla žiadať rovnopis zmluvy pred jej podpísaním alebo riadne si ju prečítať pred podpísaním, pričom nikto žalobkyňu nenútil k tomu, aby zmluvu podpísala bez prečítania. Zdôraznil skutočnosť, že na prvej strane zmluvy je veľkým a zvýrazneným písmom uvedený názov zmluvy, a preto súd prvej inštancie takéto tvrdenia žalobkyne považoval za špekulatívne a účelové. Poukázal aj na skutočnosť, že žalobkyňi z tohto úveru bola poskytnutá čiastka vo výške 15.000 eur, takže sama mala záujem na tom, aby Martinovi Jankovičovi bol úver poskytnutý. Pokiaľ išlo o tvrdenie žalobkyne, že záložná zmluva nespĺňa náležitosti podľa ustanovenia 151 § b ods. 2 Občianskeho zákonníka ako i všeobecné požiadavky pre platnosť právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že také určenie zabezpečovanej pohľadávky, ako je tomu v záložnej zmluve článok I. je nedostatočné a spôsobuje neurčitosť záložnej zmluvy, súd prvej inštancie uviedol, že tieto tvrdenia považuje za nedôvodné, pretože v časti I., bod 3. záložnej zmluvy je pohľadávka dostatočne žalovanou špecifikovaná. Zo záložnej zmluvy bod 3 písm. a) riadne vyplýva, že zabezpečuje pohľadávku, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0264645208 zo dňa 04.07.2011 uzatvorenej medzi záložným veriteľom a C. I. ako dlžníkom, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver, ktorý tvorila istina vo výške 53.350 eur, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou, ako i pohľadávky špecifikované podľa písmen b) až f). Zmluva taktiež obsahuje najvyššiu hodnotu istiny v zmysle § 151b ods. 3 OZ, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje a to do sumy 53.350 eur.

Argumenty uvádzané žalobkyňou, na základe ktorých považuje predmetnú zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam za neplatnú nepovažoval za opodstatnené, pretože predmetná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam je právnym úkonom urobeným slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne tak, ako to má na mysli ustanovenie § 37 ods. 1 OZ a tiež v súlade s ustanovením § 151b OZ. Navyše v časti uzatvárania zmluvy o zriadení záložného práva bola výška pohľadávky známa a identifikovateľná z úverovej zmluvy a zhodne s jej obsahom bola aj v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam určená v časti I. bodu 3a predmetnej zmluvy. Z uvedenej časti I. bodu 3a zmluvy podľa názoru súdu prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0264645208 zo dňa 04.07.2011, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver, tvorí istina vo výške 53.350 eur. Určenie hodnoty zabezpečovanej pohľadávky alebo určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje je podstatnou náležitosťou zmluvy o zriadení záložného práva. Žalobkyňa tak podľa záveru súdu prvej inštancie nepreukázala, že určenie zabezpečenej pohľadávky je nedostatočné a spôsobuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť záložnej zmluvy. Ohľadne tvrdenia žalobkyne, že zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti bolo súčasťou dojednaní zmluvy o úvere, pričom sa nejednalo o individuálne dojednanú podmienku, súd prvej inštancie uviedol, že účastníkom úverovej zmluvy je dlžník - C. I., ktorý nepodal žalobu, žalobkyňa ho neoznačila ako stranu sporu na strane žalobkyne. Neúčast' dlžníka na konaní spôsobuje nedostatok vecnej legitimácie, pokiaľ ide o uvedené tvrdenie žalobkyne, ktorým sa domáha toho, že zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti ako dojednanie v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V tomto smere sa súd prvej inštancie stotožnil s tvrdením žalovanej, že zabezpečenie pohľadávky veriteľa zriadením záložného práva k nehnuteľnému majetku tretej osoby je štandardným zabezpečovacím právnym inštitútom v záväzkových vzťahoch a zabezpečenie pohľadávky veriteľa zriadením záložného práva k nehnuteľnému majetku tretej osoby je plne v súlade a priamo umožnené ustanovením § 151a a nasl. a § 552 OZ. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobné návrhy na určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy a určenie, že na predmetné nehnuteľnosti neviazne v prospech odporcu záložné právo zamietol ako nedôvodné. Vzhľadom na to, že výrok o priznaní primeraného finančného zadostučinenia je výrokom závislým od prvým dvoch žalobných návrhoch, ktoré boli zamietnuté, súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti týkajúcej sa priznania finančného zadostučinenia výške 1.000 eur. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanej, ktorý bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietala nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, ako aj to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdenie veci. Bola toho názoru, že súd sa dôsledne nevysporiadal s ust. § 53 OZ a v rozpore s požiadavkou článku 6 smernice rady 93/13/EHS nepodrobil zmluvu o zriadení záložného práva k riadnemu testu neprijateľnosti jej zmluvných podmienok. Uvedeným postupom odňal žalobkyni práva na prístup k súdu a riadne prerokovanie veci. Poukázala na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ v predmetnom vzťahu vystupuje vždy v pozícii slabšej zmluvnej strany, nemôže bez patričného vzdelania a len na základe svojej osobnej skúsenosti dosiahnuť takú úroveň poznania, aby pochopil všetky dôsledky inštitútov a právnych noriem uvedených v spotrebiteľských zmluvách. V danom prípade mal súd ex offio vykonať súdnu kontrolu zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 OZ. Bránila sa tým, že zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o zriadení záložného práva neboli individuálne dojednané. Okrem toho zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam bolo súčasťou zmluvy o úvere, pričom išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Túto podmienku si dlžník ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal ani na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Žalobkyňa argumentovala tiež tým, že inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy SR s dosahom na ústavné práva na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 ústavy, a to bez akejkoľvek ingerencie súdnej moci. Opakovane poukázala na to, že určenie zabezpečovanej pohľadávky spôsobom, ako je to v záložnej zmluve čl. I je nedostatočné a spôsobuje neurčitosť a nezrozumiteľnosť.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, ust. § 53 ods. 7 OZ je obsiahnutá úprava týkajúca sa zabezpečenia splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom v rámci zabezpečovacích inštitútov bol vylúčený zabezpečovací prevod práva k nehnuteľnosti, avšak iné zabezpečovacie inštitúty upravené právnym poriadkom SR neboli vylúčené. Žalovaná tak zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti považovala za zabezpečovací

prostriedok , ktorý je prípustný aj pre zabezpečenie záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy. Ide o štandardný zabezpečovací inštitút , ktorý je v súlade s ust. § 151a nasl. a § 552 OZ. Súd prvej inštancie preskúmal zmluvu o zriadení záložného práva a okolnosti uzatvorenia zmluvy prostredníctvom výsluchu žalovanej . Poukázala na to, že motiváciou žalobkyne k rýchlemu uzatvoreniu zmluvy bolo získanie sumy 15.000 eur , ktorú sumu podľa jej vyjadrenia aj obdržala . Bránil sa tým, že zmluva o zriadení záložného práva neobsahuje neprijateľné podmienky, čo konštatoval aj súd prvej inštancie. Predmetná zmluva obsahovala všetky náležitosti, táto netrpí žiadnou vadou, pre ktorú by v súlade s právnym poriadkom SR mohla byť neplatnou.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol dňa 16.10.2015, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti

8. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobkyne dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu správne zistil skutkový stav, a tento po právnej stránke správne posúdil. Závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti napadnutého rozsudku, vrátane výroku o trovách konania .

9. Žalobkyňa sa v tejto veci domáhala určenia neplatnosti dvoch zmlúv a to záložnej zmluvy a mandátnej zmluvy obe zo dňa 04.07.2011. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 04.07.2011 uzatvoril C. I. ako dlžník so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 264645208 (č.l. 14 spisu), na základe, ktorej poskytla žalovaná dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme úveru v sume 53.350 eur, pri výške úrokovej sadzby fixnej na tri roky 4,99 % ročne s tým, že dlžník sa zaviazal splácať úver od prvého čerpania do 31.07.2011 v splátkach vo výške 232,73 eura mesačne a od 20.08.2011 vo výške 291,84 eura mesačne, počet splátok 359 od 20.08.2011, končená splatnosť úveru bola stanovená na deň 20.06.2041. V ten istý deň 04.07.2011 žalobkyňa ako záložca uzatvorila so žalovanou Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu, predmetom ktorej zmluvy bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetnom mandátnej zmluvy bolo udelenie poverení záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. V konaní bolo nesporné, že dlžník svoj záväzok zo zmluvy o úvere riadne a včas nesplácal a žalobkyňa dňa 07.10.2013 v súlade so zmluvou o úvere vyhlásila mimoriadnu splatnosť úverovej pohľadávky, pričom oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo zaslané osobitne dlžníkovi aj žalobkyňi . Žalovaná listami zo dňa 29.11.2013 odoslanými žalobkyňi a aj dlžníkovi v súlade s ustanovením § 151l ods. 1 OZ oznámila začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam na základe záložnej zmluvy a súčasne oznámila začatie výkonu záložného práva Okresnému úradu Topoľčany - Katastrálnemu odboru.

10. Odvolací súd považuje v tejto veci za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa správne zaoberal tým, či v danej veci existujú dôvody, pre ktoré by posudzované zmluvy boli neplatné. Vo všeobecnosti je možné uviesť, že v konaní o určenie neplatnosti zmluvy súd preskúma zmluvu zo všetkých hľadísk, na ktoré Občiansky zákonník viaže neplatnosť právnych úkonov. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva bez ďalšieho zo zákona a na takýto právny úkon sa hľadí, ako keby nebol urobený , pričom jeho neplatnosť nemôže byť zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať ani dodatočným

odpadnutím dôvodu neplatnosti. Absolútne neplatný právny úkon nespôsobí právne následky ani v prípade, že na jeho základe už bolo kladne rozhodnuté o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Pri posudzovaní dôvodov neplatnosti zmluvy je potrebné rozlišovať medzi dôvodmi neplatnosti, ktoré musia byť stranou sporu tvrdené (nedostatok vôle, rozpor s dobrými mravmi a podobne) a ostatnými, ku ktorým súd prihladá s úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitost', spôsobilosť subjektu zmluvu uzavrieť, rozpor zmluvy so zákonom a podobne).

11.Z obsahu dôvodov napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal tým, či posudzované zmluvy o zriadení záložného práva a mandátna zmluva vykazujú nejaké dôvody neplatnosti právneho úkonu. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie prijal správny právny záver v tom, že obe tieto zmluvy sú platným právnym úkonom, pričom závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Z hľadiska dôvodov neplatnosti zmluvy, ktoré je súd povinný z úradnej povinnosti vždy skúmať, a to najmä nedostatok formy, neurčitost', spôsobilosť subjektu zmluvu uzavrieť, rozpor zmluvy so zákonom, v tomto konaní neboli zistené dôvody neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva ani mandátnej zmluvy. Obe zmluvy boli spísané písomnej forme a z hľadiska ich obsahového a formálneho majú všetky zákonom požadované náležitosti. V konaní nebolo zistené ani to, že by posudzované zmluvy boli v rozpore s právnou úpravou týkajúcou sa ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Čo sa týka určenia zabezpečenej pohľadávky súd prvej inštancie prijal správny záver v tom, že v tejto zmluve bola dostatočne identifikovaná pohľadávka, ktorá bola zabezpečená záložnou zmluvou. V konaní nebolo preukázané, že žalovaná nejakým spôsobom bránila žalobkyni podrobne sa oboznámiť s obsahom uzatvorených zmlúv. Rovnako nebolo preukázané, že by žalovaná vytvorila také podmienky pri uzatváraní zmlúv, ktoré by bránili žalobkyni sa so zmluvami riadne oboznámiť a pochopiť ich obsah a dôsledky z nich vyplývajúce. Žalobkyňa z vlastnej vôle tieto zmluvy uzatvorila a správne súd prvého stupňa zohľadnil aj to, že tak konala aj z tohto dôvodu, že z uzatvorenia týchto zmlúv mala sama prospech, pretože z poskytnutého úveru jej bola vyplatená suma 15.000 euro. Iba skutočnosť, že dlžník prestal svoj dlh riadne splácať a nastali dôsledky z nesplnenia záväzku vyplývajúce z uzatvorených zmlúv, ktoré postihujú žalobkyňu ako záložcu, nemôže mať za následok neplatnosť týchto zmlúv. K námietkam žalobkyne v tom, podmienky záložnej zmluvy neboli individuálne dojednané odvolací súd uvádza, že ak by aj bolo pravdivé toto tvrdenie žalobkyne, nemá táto skutočnosť bez ďalšieho za následok neplatnosť zmluvy. Súd prvej inštancie ani odvolací súd nezistil nerovnováhu práv a povinností vyplývajúcich zmluvným stranám z tejto zmluvy, preto v danej veci neboli splnené zákonné podmienky na určenie neplatnosti záložnej zmluvy. Vo vzťahu k ďalšiemu odvolaciemu dôvodu v tom, že zriadenie záložného práva ako podmienky uzatvorenia zmluvy o úvere nebola s dlžníkom individuálne dojednaná odvolací súd uvádza, že v tomto smere nie je možné so žalobkyňou súhlasiť. Žalobkyňa ako záložca sa sama z vlastnej vôle dostavila do prevádzky žalovanej uzatvoriť záložnú zmluvu, pričom dlžníkovi aj žalobkyni muselo byť vopred ešte pred uzatvorením úverovej zmluvy zrejmé, že žalovaná podmieňuje poskytnutie úveru zabezpečením pohľadávky formou zriadenia záložného práva na nehnuteľnosti, pretože všetky tri zmluvy (aj Zmluva o splátkovom úvere) boli podpísané v jeden deň. Takéto zabezpečenie záväzku je právne dovoleným spôsobom a nie je vylúčené ani v prípade spotrebiteľa. Skutočnosť, že žalovaná podmienila poskytnutie úveru v sume 53.350,- eura uzatvorením záložnej zmluvy slúžiacej na zabezpečenie pohľadávky, nie je možné vykladať tak, že išlo o podmienku zmluvy, ktorá nebola individuálne dojednaná. Je totiž vecou každého veriteľa (žalobkyni), ktorý zvažuje obchodné riziko, či poskytnutie úveru podmieni uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva, tak ako tomu bolo v tomto prípade.

12.Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie sa s námietkami žalobkyne podrobne zaoberal a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13.Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (§ 256 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP).

14.Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).